

AUDREY HEPBURN

HİÇBİR ŞEY
İMKÂNSIZ
DEĞİLDİR
İMKÂNSIZLIĞIN
İÇİNDE BİLE BİR
İMKÂN VARDIR

SEDA EROĞLU

DESTEK YAYINLARI: 1244
BİYOGRAFİ: 20

**SEDA EROĞLU / AUDREY HEPBURN - HİÇBİR ŞEY İMKÂNSIZ DEĞİLDİR
İMKÂNSIZLIĞIN İÇİNDE BİLE BİR İMKÂN VARDIR**

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumaloğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Özlem Esmergül
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Ekim 2020 (2.000 Adet)
3. Baskı: Şubat 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-971-5

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

AUDREY
HEPBURN

HİÇBİR ŞEY
İMKÂNSIZ
DEĞİLDİR
İMKÂNSIZLIĞIN
İÇİNDE BİLE BİR
İMKÂN VARDIR

SEDA EROĞLU

“Hayat bana ne yaşatırsa yaşatsın,
karşıma ne kadar kötü insan çıkarsa çıksın,
ne kadar canım acırsa acısın; üç şeyden asla
vazgeçmeyeceğim: Kendim olmaktan,
iyi olmaktan ve nefes aldığım her saniye
için mutlu olmaya çalışmaktan...”

– Audrey Hepburn

Önsöz

Mucizeler sadece onların varlığına inananların başına gelir. Çünkü hayatta hiçbir şey imkânsız değildir. Mucizeler gerçekleşmek için imkân taşıdıklarına dair derin bir inanca ihtiyaç duyarlar sadece. Ve ancak bu inanca sahip olanlar inanılması güç başarılarla imza atarlar. Güzelliği ve zarafetiyle 1950'lere ve 1960'lara damgasını vuran ve son yüzyılın en sevilen aktrisleri arasında yer alan ünlü Hollywood oyuncusu Audrey Hepburn de bu inançla zor yaşam koşullarına rağmen mücadelesine devam edip başarı ve şöhret basamaklarını emin adımlarla tırmananlardan biri... Onun hikâyesini dinlemek, şöhretin insanlığın iyiliği için kullanılan bir araca dönüşmesine tanık olmak adına da çok değerlidir ayrıca.

Aristokratik tavırları, narinliği, sade güzelliği, kusursuz yüz hatları ve mimikleriyle izleyici tarafından kısa süre içinde fark edilen ve zarafetine hayran

olunan Audrey Hepburn, çocuk yaşlarından beri kurduğu balerin olma hayallerini İkinci Dünya Savaşı'nın vücudunda ve dans gücünde sebep olduğu tahribat nedeniyle yitirince para kazanabilmek için müzikallerde oynamaya başlayarak kariyerinde ilk adımını attı. Asla bir balerin olamayacağını hayal kırıklığını sahnenin parlak ışıklarının arkasına gizlediği yaralı ruhunda hep taşısa da girdiği yolda her zaman öğrenmeye aç bir öğrenci olması başarıyı da beraberinde getirmiştir. Kariyerinin her noktasında deneyimsiz olmasına rağmen kararlılıkla ve istikrarla çalışmasının bir sonucudur imza attığı pek çok başarı.

1954 yılında *Roman Holiday* adlı sinema filminde gösterdiği performans ile En İyi Kadın Oyuncu dalında Oscar kazanan Audrey Hepburn'ün 4 kez En İyi Kadın Oyuncu dalında Oscar'a aday gösterilmiş, bunun yanında 2 kez İngiliz Film Akademisi Ödülleri BAFTA'yı kazanmış ve bu ödüle iki kez de aday gösterilmiş olması kariyerine adanmışlığının bir sembolüdür. İki tane de Altın Küre Ödülü sahibi olduğu 63 yıllık kısa hayatında şık giyim tarzıyla unutulmayan bir moda ikonu olduğu gibi *Audrey Look* denilen de bir imaj yaratmış, pek çok modacının ilhamı haline gelmiştir. *Az olan çoktur* mottosuyla tercih ettiği abartıdan uzak, nötr renkli kıyafetleri, kısa saçları, kalın kaşları, ahu gözlü makyajı, ojesiz

uzun tırnaklarıyla moda dünyasının bir belirleyicisi haline gelen Hepburn'un en değerli özelliği ise zarafetidir. Nahif klasik elbiseleri, duruşu, bakışı, sıcak ve samimi gülümsemesi, oturuşuyla asla yok olmayacak tek güzelliğin zarafet olduğunun, çağın kaybolan değerleri varsayılan saygınlık ve terbiyenin ete kemiğe bürünmüş halidir. Konuşmasındaki eşsiz tonlaması, oynadığı karaktere yansıttığı doğallık, kadınsı kıvrımların ön planda olduğu dönemde uzun boyu, zayıf vücudu ve sadeliğiyle fark yaratması bir dansçıdan halkın hoşuna gidebilecek bir oyuncuya dönüşümünün temelidir.

Sinemanın gelmiş geçmiş en güzel yüzlerinden biri olan Audrey Hepburn kariyeri ve başarısıyla olduğu kadar özel hayatıyla da gündemde olmasına rağmen Robert Wolders ile tanışana kadar o hep aşkta kaybeden kadındır. Aradığını hiçbir ilişkisinde ve iki evliliğinde de bulamamış, hayal ettiği çocuklara ve aileye kavuşamamış, yalnız olmayı sevmiş ama yalnız kalmaktan hep korkmuş bir kadın... Neyse ki aşka dair kaybetmediği umudu hayatının son on üç yılını anlamlı kılacak, onunla her anını paylaşacak, onu anlayacak, sevip saracak olan, onunla aynı dönemde Kıtık Kışı denilen süreci yaşamış Robert Wolders ile keşirtmiştir yollarını. Audrey'nin gözlerindeki ışıltıyı ölümsüz kılan belki de bu buluşmadır.

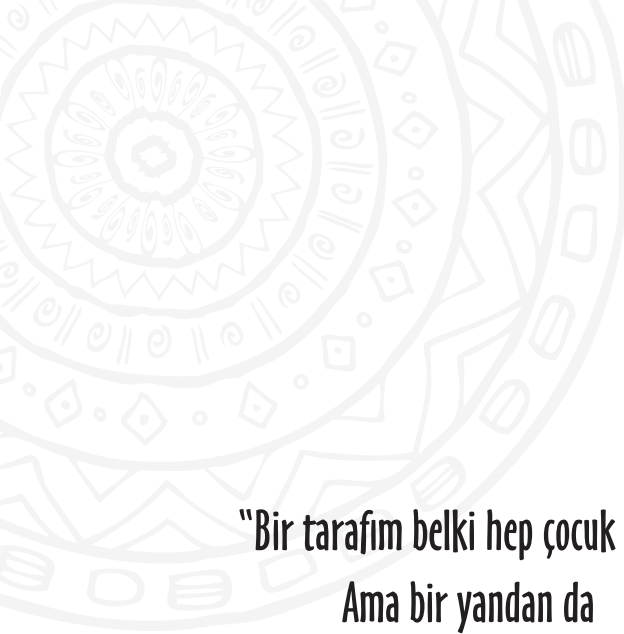
The Nun's Story filminde canlandırdığı Rahibe Luke karakteri ile çıktığı içsel keşif yolculuğu ruhunun derinliklerinde sakladığı gerçek yaşam amacını dışa vurduğunda nasıl bir hayat istediğinden emin, hayatının son beş yılını dünyanın her yerinde yardım muhtaç insanların yaşam mücadelelerini kazanabilmeleri için UNICEF'in iyi niyet elçisi olarak çalışarak geçiren Audrey Hepburn için varlığını anlamlı kılacak bu görev yıllarca beklediği, annesinin deyişiyle başkalarını kendisinden daha önemli görüp onlar için bir şeyler yapabileceği bir fırsattır. Yaşamak onun gözünde hayata bir şeyler vermektir. Eğer bundan vazgeçerse hayatının bir amacı kalmayacağına olan inancı son nefesini verene kadar asalet ve tutkuyla umut ve iyilik dağıtmaya devam etmesinin ana sebebidir. Onun hayırseverlik yolunda yaktığı bu ışık ondan yıllar sonra bile onunla aynı amaçla çalışanların yolunu aydınlatmaya devam etmiştir.

O dünyada neler olduğunu görüp aydınlanmış, dış görünüşü konuşmanın anlamsızlığını fark etmiş bir hayırsever olarak yeni kariyerinde boy göstermeye başladığında önemsedığı ne film yıldızlığı ne de şöhrettir artık. Onun tek gerçeği savaş, açlık ve hastalıklar, doğal afetler gibi sebeplerle yüz binlerce insan için her geçen gün daha da zorlaşan hayat mücadelesidir. Yaş almak değil, henüz o insanlar için yapacak çok şeyi varken bu dünyadan göçüp gitmektir korkusu.

Son nefesinde bile dünya için barış dilerken onun tükenen nefesinin başka ruhlarda yankı bulabilmesidir meselesi. Bu yüzden Audrey Hepburn'ün yaşamöyküsüne ses veren *Hiçbir Şey İmkânsız Değildir* bir dansçının oyunculuk kariyerinde yükselişi, fark yaratması ve bir ikona dönüşmesinin hikâyesi değildir sadece. O, ünün insanlığın faydası için kullanılabilir bir metaya dönüşmesinin ve ardından geleceklere yol gösterebilmesinin temsilidir.

Amacına ulaşabilmesi dileğiyle...

Seda Eroğlu

**“Bir tarafım belki hep çocuk kaldı.
Ama bir yandan da
erkenden olgunlaştım.
Çünkü genç yaşta acı
ve korkuyla tanıştım...”**

– Audrey Hepburn

-I-

“Devasa bir şefkat ihtiyacı ve müthiş bir şefkat gösterme gereksinimiyle dünyaya geldim.”

- Audrey Hepburn

12 Haziran 1900’de Arnhem’de doğmuştu Hollandalı Barones Ella van Heemstra. 1920-1921 aralığında Arnhem valisi, 1921-1928 tarihleri arasında ise Güney Amerika-Hollanda Guyanası (şimdiki adı ile Surinam) valisi olarak görev yapan bir asilzade, hukukçu ve politikacı Baron Arnold Jan Adolf van Heemstra’nın dokuz çocuğundan biriydi.

Hem babasının hem de annesi Barones Elbrig Wilhemine Henrietta van Asbeck’in babasının zamanın saygın hâkimlerinden olması aileye baronluk rütbesini miras bırakmıştı.

Hollandalı baroneslere ender rastlanan bir çağda rahat bir çocukluğu olmuştu Ella'nın. Bir hizmetkâr ordusu içinde büyüyüp yirmilerine geldiğinde görünüşüyle oldukça çekici bir kadın, tavırları ve tarzıyla tam bir asilzadeydi. Müziğe ve oyuncululuğa yeteneği vardı, operaya da ilgisi olmasına rağmen bu ailesi tarafından pek dikkate alınmamış, on dokuz yaşında üst sınıf eğitimini tamamladıktan sonra akrabalarını ziyaret için gönderildiği Hollanda Doğu Hint Adaları-Batavia'da (şimdiki adıyla Cakarta) henüz yirmi yaşında olmasına rağmen zarıflığı, asaleti ve etkileyici sesiyle davetlerin aranan ismi olmuştu.

Hollanda ekonomik kriz yaşarken Doğu ve Batı Hint Adaları'nda ekonominin önemli gelişmeler kaydettiği o yıl Ella, kendinden altı yaş büyük petrol yöneticisi Gustaaf Adolf Quarles van Ufford ile evlendi. Van Ufford'un da saygın bir kökeni olması çifti uyumlu kılarsa da hiçbir şey bekledikleri gibi olmadı. Ella ve van Ufford'un Arnoud Robert Alexander Quarles van Ufford (Alex) ve Ian Edgar Bruce Quarles van Ufford isimlerini verdikleri iki oğullarının olması bile 1925 yılında boşanmalarına engel olamadı. Van Ufford, Ella ve oğullarının hayatından tamamen çıkarak San Francisco'ya giderken Ella sadece yirmi dört yaşında, iki çocukla yalnız kalmıştı. Bu yalnızlık ise fazla uzun sürmedi.

Ella, van Ufford ile evliliğinde sorunlar yaşadığı dönemde tanıştığı Joseph Victor Anthony Ruston ile görüşmeye başladı. Bu süreçte Joseph'in Hollandalı Cornelia Wilhelmina Bisschop ile evli olması aralarındaki bu yakınlaşmaya engel olmadı. Joseph Ella'dan on bir yaş büyüktü. Yakışıklı, iyi giyimli ve yaşamayı bilen bir beyefendi idi. Üst sınıf her şeyi seviyordu. Bu yüzden Ella'nın unvanı birlikte girdikleri ortamlarda onu gururlandırıyor. Ella için Joseph çocuklarına baba olabilecek bir hayat arkadaşı iken Joseph için Ella ailesinin zenginliğini kullanarak çalışmadan yaşam süreceği bir araçtı. Ne yazık ki Ella bunu 1927'de evliliklerinin üzerinden henüz bir yıl geçmişken anladı. Bu sezgiyi sık yaşanan kavgalar izledi. En sonunda Ella çareyi ailesinden yardım istemekte buldu ve ailesinin yardımıyla Joseph için Londra'da bir iş imkânı doğdu. Londra'da Mayfair semtinde bir daire kiraladılar. Fakat Joseph'in çalışmamak için türettiği bahanelere yenileri eklenince Londra seyahatleri de bir maceradan öteye gidemedi ve Joseph, Ella'nın babası sayesinde bu sefer de Belçika'daki bir İngiliz şirketinden iş teklifi aldı. Yine yol görünmüştü. Fırtınalı bir deniz yolculuğunun sonunda önce Fransa'ya ulaşmış, oradan trenle Brüksel'e gittiler. Bu yolculuk sırasında yedi aylık hamile olan Ella, Brüksel merkezinin güneydoğusundaki Ixelles bölgesinde, Keienveldstraat da denilen 48 Rue Keyenveld'de 4 Mayıs 1929'da bir kız çocuğu dünyaya getirdi. Resmi adıyla Audrey

Kathleen van Heemstra Ruston, Hollandalı bir anne ve İngiliz bir babanın çocuğu olarak yağmurlu ve fırtınalı bir günde doğdu.

Audrey'nin çocukluğunun bir kısmı Brüksel'deki van Heemstra-Ruston evinde geçti. Burası Audrey'nin hafızasında annesinden beklediği şefkati ve babasından beklediği ilgiyi bir türlü bulamadığı yer olarak kaldı. Çünkü annesi her durumda ölçülü bir tavır sergileyen Viktoryen baronesi ciddi bir anneydi. Her ne kadar Audrey'ye okumayı, resim çizmeyi, kitaplarla ve müzikle çevrenmiş bir dünya kurmayı öğretiyor olsa da onu sonraları ruhunda büyük boşluklar bırakacak sevgiden mahrum bırakmıştı. Babası ise Audrey'nin hayatın bir parçası olma yönünde zihnini yeniliklerle doldurduğu bu dönemde ya şirketin Londra ofisinde ya da şehir dışındaki politik toplantılarda oluyordu. Audrey'nin öğrendiklerini babasına gösterme isteği ise çoğu zaman büyük bir kayıtsızlıkla sonuçlanıyordu. Çünkü Joseph Audrey'ye üvey çocukları Ian ve Alex kadar ilgili değildi.

1934'te henüz beş yaşındayken üvey ağabeyleri yatılı okula gönderilince yaşadığı tüm ilgisizliğe rağmen çocukluk fotoğraflarında hep güler yüzle, neşeyle bakan Audrey artık anne ve babasının arasında esen soğuk rüzgârların farkına varacak kadar akıllıydı kuşkusuz. Bu rüzgârlar 1935'te Ella ve Joseph'in Audrey'nin doğum gününü kaçırmalarıyla üçü arasında da esmeye

başladı ve kısa sürede her birini birbirlerinden uzaklaştırdı. Joseph kızı ve eşiyle konuşmuyor, çalışmıyordu. Audrey ise artık tek başına oynuyor, duyduğu sevgi ve şefkat açlığını oyuncaklarla oynayarak değil; kedi, köpek, tavşan gibi hayvanları ve dışarıda denk geldiği bebekleri severek gidermeye çalışıyordu. Audrey için annesinin ona duyduğu sevgi hep gizli kalmış, babasının tarafında ise hayat bambaşka bir yöne doğru akmaya başlamıştı. Aynı yıl eşyalarını toplayıp evden ayrılırken de hiçbir açıklama yapmamıştı Joseph. Annesinin gözlerine dolan yaşları gördüğünde Audrey sadece altı yaşındaydı ve annesinin gece gündüz demeden akıttığı gözyaşlarının hiç dinmeyeceğini sanmıştı. Küçük bir çocuğun babasının gidişiyle hissedebileceği her duyguyu yaşamıştı. Sapasağlam bastığı yerin ayağının altından kayışını, dünyasının başına yıkılışını küçük yaşında dehşet içinde tecrübe etmişti. Babası gitmişti ve hiçbir sebep belirtmemişti. Kim bilir belki de Audrey'yi sevmemişti, belki Audrey onu kızdırmış ya da bilmeden gitmesine sebep olabilecek bir şey yapmıştı. Her babası tarafından terk edilen çocuğun içine düştüğü kafa karışıklığını yaşıyordu. Herkesin babası vardı, Audrey'nin yoktu. Herkesin umudu vardı, Audrey'nin yoktu. Herkesin güveni vardı, Audrey'nin yoktu. Audrey'nin herkese karşı güvensiz, mesafeli duruşunun temelleri babası tarafından atılmış oldu. Bu gidiş Audrey'nin küçük

kalbinde iyileşmeyen bir yara olarak kalacak ve asla kapanmayacaktı. Bu onun daha sonra dile getirdiği gibi hayatının en travmatik olayıydı. Ella artık Audrey için hem anne hem de baba olacaktı.

Aynı yıl Audrey annesiyle anneanne ve dedesinin Arnhem'deki evlerine taşındı. Bu sırada Joseph de yeniden Londra'ya yerleşmişti. Bu; kızını İngiltere'de bir yatılı okula göndermek isteyen Ella için iyi bir fırsattı. Bu yüzden Joseph'in istediği Audrey'yi ziyaret etme hakkını geri çevirmedi. O zamanın Hollanda'sı ekonomik olarak hayli karışık, İngiltere ise yaşamak için daha sakın ve huzurlu bir yerdi kuşkusuz. Hem Audrey'nin İngilizce konuşarak bir İngiliz çocuğu gibi yetişmesi onun için daha doğru olacaktı. Böylelikle Audrey'nin okul hayatı 1936'da Kent'te sadece kızların kabul edildiği küçük bir özel okulda başladı ve üç yıl sürdü. Bu süreçte Joseph ve Audrey sadece dört kez görüşebildi.

Saatlerce aynı yerde oturamayan kıpır kıpır bir çocuktuk Audrey. Tarih, mitoloji ve astronomiye ilgisi vardı, aritmetikten nefret ediyordu. Canlı bir hayal gücüne sahipti. Bu yaratıcı tarafı çalışmalarını ağabeyi Alex tarafından takdir gören Rudyard Kipling gibi çocuk edebiyatı yazarlarının eserleriyle beslenmişti. Macera öykülerinden hoşlanıyor olmasının altında yatan asıl sebep ise Audrey'nin hep Alex gibi olmak istemesiydi. Zamanla ilgi alanlarına yenileri eklendi. Akranları olağan kitaplar tercih ederken Audrey'nin